

3. Офіційний сайт державної служби статистики України. – Режим доступу: https://ukrstat.org/uk/operativ/oper_new.html

КОРУПЦІЯ ЯК ПРИЧИНА НЕСТАБІЛЬНОСТІ ЕКОНОМІКИ

Пашиківець Е. С., студентка

Науковий керівник: Матвеев С. П., к.е.н., доцент

Харківський торгівельно-економічний інститут КНТЕУ

Корупція в державному секторі являється проблемою, рішення якої, може якісно вплинути на якість життя населення країни. Основи корупції зароджуються в дитинстві. Підсвідомо формується культура, в якій сім'я і дружба правіше справедливості, в якій друзям допомагають, навіть якщо вони порушують закон. У дійсності – це закони класичної мафії. Вірогідно по цій причині такої культури взаємовідносин в нашій країні корупція має природний характер і сприймається як життєві реалії. Країни, де з дитинства привчають до універсальної важливості справедливості і її первинності над іншими цінностями, мають значно нижчий рівень корупції. Вирішення даного питання являється актуальним у перспективі розвитку країни. Дану проблему розглядали і продовжують розглядати безліч авторів, наприклад: Г. В. Кохан в монографії «Явище політичної корупції: теоретико-методологічний аналіз» 2013 р., В. С. Безрутченко «Актуальні питання протидії корупції діяльності» 2010 р.

У більшості випадків існує можливість спостерігати залежність між рівнем економічного розвитку країни і рівнем поширення корупції в цій країні. Сприятливі умови для корупції виникають там, де відбувається завищення ролі регулюючих органів і втручання державних бюрократичних органів у економіку. Бюрократична корупція часто визначається як функція встановлення розміру винагород і покарань, які перебувають під контролем посадової особи, можливості цієї особи розпоряджатися ними на свій власний розсуд, а також її підзвітності за прийняті нею рішення та вчинені дії. Вірогідність виникнення корупції вище там, де відносно нижчою є можливість її виявлення і меншими є очікувані наслідки такого виявлення.

Дослідження МВФ показали, що зростання корупції знижує доходи держави, за рахунок несплати податків і розвитку тіньового сектору економіки. Залежність між рівнем корумпованості та

розвитком економіки породжує ще одну, чи не головну проблему поширення корупції низового рівня.

Ще одним фактором є низький рівень освіти, що, імовірно, далеко не в останню чергу стосується рядового складу органів внутрішніх справ. Високий рівень освіти суспільства призводить до більш високої моральності й, як наслідок, до нетерпимості корупційних проявів як аморальної поведінки. Крім того, освічене суспільство має відповідні знання про свої права та обов'язки, тобто має високий рівень правової культури. Демократичний режим у державах республіканського типу є також досить сприятливим середовищем для поширення корупції та появи нових її форм. Це проявляється у сфері фінансування політичних партій, електоральних посадових злочинах, політичному патронажі для забезпечення голосів виборців при здійсненні виборів.

Все зазначене вище, безумовно, має неабиякий вплив як на виникнення, так і поширення корупції в громадянському суспільстві, але найголовнішу роль у цих процесах відіграє все ж таки рівень розвитку, а точніше занепаду психологічно-моральних, культурних якостей як конкретного суспільства, так і людської цивілізації взагалі. Це пояснює й сам факт виникнення явища корупції, й “поважний” її вік, й малу ефективність, а іноді (в деяких країнах) і взагалі, марність антикорупційних заходів.

У сучасних умовах корупція стала чинником, який реально загрожує національній безпеці, демократичному розвитку держави та суспільству, конституційному ладу, а саме: підриває авторитет країни, завдає шкоди функціонуванню державного апарату, обмежує конституційні права і свободи людини та громадянина, порушує принципи верховенства права, встановлений порядок здійснення повноважень посадовими і службовими особами органів державної влади, управлінських структур приватного сектора, руйнує моральні та суспільні цінності, дискредитує державу на міжнародному рівні.

Література.

1. Національний інститут стратегічних досліджень. “Явище політичної корупції: теоретико-методологічний аналіз”. Монографія. – 2013.

2. Науковий вісник ужгородського національного університету. Актуальні питання протидії корупційній діяльності. Безрутченко В.С. – № 23. – 2010.

3. Антикоруptionний портал. Засади державної антикорупційної політики. Режим доступу: “<http://www.acrc.org.ua/ua/policy/info/>”.

ДЕРЖАВНА ПРОМИСЛОВА ПОЛІТИКА В СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Пашиківець Е. С., студентка

Науковий керівник: Філонич В. С., к.е.н., доцент

Харківський торговельно-економічний інститут КНТЕУ

Промислова діяльність, як складова частина державної економічної політики України, має першорядне значення в комплексі програм по входу країни з глибокої соціально-економічної кризи. Питання формування і реалізації державної промислової політики знаходять широке відображення в сучасній економічній науці. Зокрема, слід відмітити статтю професора М.Зверякова “Промислова політика та механізм її реалізації” в журналі “Економіка України” (№ 6 за 2016 рік).

Державна промислова політика є важливою органічною частиною загальної економічної політики. Оптимальний розвиток промисловості на високому сучасному рівні повинен бути основою економічного і соціального прогресу в суспільстві.

Державна промислова політика передбачає діяльність держави, спрямовану на зростання обсягів виробництва, підвищення конкурентоспроможності промислової продукції, а також на координацію дій економічних суб'єктів. Така політика може або безпосередньо впливати на розвиток окремих галузей промисловості та її структури, або проявити побічний вплив, використовуючи такі фактори, як технологія, інфраструктура, попит, інституціональні рамки, інновації. В останні роки у зв'язку з глобалізацією ринків багатьох країн державна промислова політика використовується як механізм стимулювання міжнародної конкурентоспроможності національної продукції.

Важливою функцією державної промислової політики є вибір пріоритетів в розвитку промисловості, розробка системи протекціонізму, створення режиму найбільшого сприяння перспективним галузям і підприємствам. Особливо важливу роль державна політика відіграє в розробці сучасної науково-технічної та технологічної політики, в розробці та реалізації крупно масштабних загальнонаціональних програм.